

med et Par Ord at motivere, hvorfor jeg troer at kunne stemme for den motiverede Dagsorden. Jeg har ikke forandret min Anskuelse med Hensyn til Adressen, dens Indgivelse og Indhold; jeg nærer altsaa endnu den samme Mening, der er udtalt i Adressen, og jeg vilde derfor, dersom Adresseforlaget forelaa, bestandig stemme derfor. Jeg vilde ikke stemme for en simpel Dagsorden; jeg vilde ikke stemme for en hvilken som helst Dagsorden. Men jeg erkjender paa den anden Side, at det, i en Sag som denne, er af overordentlig Betydning, at begge Thing gaae Haand i Haand, at der er Samstemning imellem Landstthinget og Folkethinget. Dette er min Hovedgrund til at stemme for Dagsordenen. Jeg tager Dagsordenen saaledes som den foreligger, som Ordene lyde. Det kommer efter min Mening ikke an paa, hvorledes enkelte Medlemmer i Thinget fortolke den i den ene eller den anden Retning; den maa tages, som Ordene lyde, og som den nærmeste og naturlige Forklaring er af den, og derfor kan jeg med mine Anskuelser stemme for den.

Treschow: Ligesom jeg tidligere har tilladt mig for det ærede Thing at fremsøre de Grunde, af hvilke jeg ikke kunde raade til, at den omhandlede Adresse skulde nyde Fremme, saaledes finder jeg mig opfordret til nu, da der skal stemmes, baade om den omhandlede Dagsorden og om Adressen, at tilkjendegive, at jeg agter at stemme imod begge, og at jeg alveles henholder mig til hvad den ærede 5te Landstthingsmand for 1ste Kreds (Orsted) i denne Henseende anførte, og da jeg ikke dertil har Noget at tilføje, skal jeg ikke opholde det ærede Thing videre i denne Anledning.

Krabbe: Ligesom det høitærede Ministerium har holdt fast ved sin Beslutning ikke at ville meddele det høitærede Thing nogen som helst Oplysning med Hensyn til Ordningen af den i den fgl. Kundgjørelse af 28de Januar 1852 bebudede Fællesforfatning for hele Monarchiet, saaledes har ogsaa Ministeriet vedblivende næg-

tet at bestemme Tiden, naar det agter at forelægge Rigsdagen Forslag til denne Plans Udførelse, og Ministeriet har derved viist, at det lægger en saadan Vægt paa de Grunde, det har anført for sin Tausshed, at det foretrækker hellere ganske at tie, end at søge at gjenoprette den Tillid, som er rokket til det nuværende Ministerium - i Rigsdagen og hos Folket. Hvorvidt det ærede Landstthing maatte finde de Grunde tilstrækkelige til at reiserdiggjøre Ministeriets Holdning ligeover for Rigsdagen, det vilde jo kun finde sin Afgjørelse ved Afstemningen over Spørgsmaalet om, hvorvidt Adressen skulde indgives eller ikke, men da det andet Thing har besluttet ikke at indgive nogen Adresse, og jeg ogsaa, skjøndt jeg er en af dem, som have deeltaget i at indbringe Forslaget, og jeg ikke har forandret mine Anskuelser, finder det saare onfeligt i en saa vægtig og alvorlig Sag, som denne, at begge Rigsdagens Afdelinger virke i Forening til at opnaae en fælles Beslutning, saa skal ogsaa jeg stemme for Dagsordenen.

Syholm: Naar jeg maa nægte mig selv den Tilfredsstillelse i denne Sag at slutte mig til min høitagtede Sidemand (Moltke) og at stemme for den foreslaaede Dagsorden, saa er det visstelig ikke, fordi jeg ikke deler den Betydning, som ofte nok her er bleven yttret med Hensyn til Gjennemførelsen af den kongelige Kundgjørelse, en Opgave, som man næsten skulde frygte for turde blive altsfor svær for menneskelige Kræfter, for ethvert Ministeriums Kræfter. Naar jeg stemmer mod Dagsordenen, saa maa vistnok hellerikke deri sees et Tillidsvotum til Ministeriet; jeg troer ingenlunde, at Ministeriet selv har ventet eller krævet et saadant Tillidsvotum, jeg troer, at et Ministerium, som under vanskelige Forhold træder frem med 2 interimistiske Medlemmer, med 4 Stemmer af det danske Statsraad fordeelt mellem 2 interimistiske Medlemmer af den Bestaaenhed, at det ikke fordrer og ikke venter noget Tillidsvotum.